

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-G12-I-1.17
Przedmiot:	Struktury wizualne
Kierunek:	Grafika, jednolite magisterskie [10 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2017
Rok/Semestr:	I/1
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Niestorowicz Ewa, dr
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 30,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Wstępne wymagania:	Podstawowa wiedza z zakresu percepcji wizualnej, znajomość zasad perspektywy, podstawowa wiedza o zasadach stosowania znaków literniczych w formach projektowych
Metody dydaktyczne:	• ekspozycja • film • konsultacje • korekta prac • metoda projektów • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz • wykład informacyjny
Zakres tematów:	1. Figura, jako pojęcie obiektu wizualnego ◦ Figura i figuracja. Przestrzenne przekształcanie figur w porządku geometrycznym, a także w procesie organicznym. Realizacje 18 figur w trzech ciągach w technice rysunkowej. ◦ Struktura i morfologia. Realizacja projektów analizujących strukturalne i morfologiczne cechy przedmiotu. Technika malarska i rysunkowa. 2. Widzenie przestrzenne i pozastereopsyjne wskaźniki głębi wykorzystane w twórczej kreacji obrazu.
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • dokumentacja realizacji projektu • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • przegląd prac
Warunki zaliczenia:	Obecność na zajęciach, Przegląd końcowy
Literatura:	1. Komunikacja wizualna red. Piotr Francuz Warszawa 2012 2. Jan Młodkowski Aktywność wizualna człowieka Wydawnictwo Naukowe PWN 3. Rudolf Arnheim Sztuka i percepcja wzrokowa słowo/obraz/terytoria 4. E.H. Gombrich, Sztuka i złudzenie. Warszawa, PIW 1998. 5. R. L. Gregory, Oko i mózg. Psychologia widzenia, Warszawa, PWN 1971. 4. M. R. Mayenowa (1974) 6. E. Niestorowicz, Rzeźba głuchoniewidomych jako komunikat, [w:] Nie głos, ale słowo, red. K. Krakowiak, Lublin, Wydawnictwo KUL 2006. 7. S. Popek, Człowiek jako jednostka twórcza, Lublin, Wydawnictwo UMCS 2001.